

Kendelse af 4. august 2015 (J.nr. 2014-9485).

Ansøgning om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed med K2 som direktør ikke imødekommet.

Forsikringsformidlingslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 8, stk. 2, nr. 3, samt forvaltningsloven § 3.

(Anders Holkmann Olsen, Malene Stadil og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 18. november 2014 har K1 ApS [forsikringsmæglervirksomhed] og K2 klaget over Finanstilsynets afgørelse af 23. oktober 2014, hvorved tilsynet ikke imødekom selskabets ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 hedder det:

”Ansøgning om tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør

Afgørelse

Det er Finanstilsynets vurdering, at K2 ikke opfylder kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling om egnethed og hæderlighed, da han efter Finanstilsynets vurdering har udvist en adfærd, som giver grund til at antage, at han ikke vil varetage stillingen som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig vis.

Finanstilsynet kan på den baggrund ikke give tilladelse til, at K1 ApS kan udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør, da betingelsen i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling for at give en sådan tilladelse i selskabsform som følge heraf ikke er opfyldt.

Afgørelsen har været forelagt bestyrelsen for Finanstilsynet.

Sagsfremstilling

K2 har ved mail af 12. august 2014 ansøgt om tilladelse til at drive forsikringsmæglervirksomheden K1 ApS med K2 som direktør samt ansvarlig forsikringsmægler i virksomheden. De fremsendte skemaer — ansøgningsskema A og B og oplysningsskema for vurdering af egnethed og hæderlighed (fit & proper) — er vedlagt som bilag 1.

K2 har været direktør i selskabet A ApS, CVR-nr. ..., fra selskabets stiftelse i 1988, og indtil selskabet blev taget under konkursbehandling den 9. juni 2011.

K2 har ligeledes været direktør i selskabet B [forsikringsmæglervirksomhed], CVR-nr. ..., i perioden fra selskabets stiftelse i 2004, og indtil selskabet blev taget under konkursbehandling den 1. september 2011. Konkursbehandlingen blev afsluttet den 30. januar 2012.

Finanstilsynet har ved mails af 7. juli 2014, 11. juli 2014, 14. juli 2014 og 12. august 2014 rettet henvendelse til K2 og bedt ham redegøre for de ovennævnte konkurser, herunder K2s rolle som direktør i de to selskaber. Finanstilsynets mails er vedlagt som bilag 2.

K2 har ved mail af 12. august 2014 til Finanstilsynet fremsendt en redegørelse vedrørende A ApS. K2s mail af 12. august 2014 er vedlagt som bilag 3. Af redegørelsen fremgår, at A ApS er taget under konkursbehandling på baggrund af sager med SKAT om opgørelse af lønsum og moms. Det fremgår af redegørelsen, at K2 er uenig i SKATs vurderinger.

Det fremgår af redegørelsen, at sagerne med SKAT har været indbragt for Landsskatteretten i 2006 og 2008, hvor SKAT ikke fik medhold. Det fremgår endvidere, at SKAT herefter kun betalte 10 pct. af det skyldige beløb til A ApS. Det fremgår ligeledes, at K2 som direktør for A ApS nægtede at betale skat til SKAT, før SKAT havde betalt det skyldige beløb til selskabet.

K2s mail af 12. august 2014 indeholder ikke en redegørelse vedrørende B ApS, og K2 er ikke i øvrigt fremkommet med en redegørelse herfor til Finanstilsynet.

K2 har endvidere sendt en mail til Finanstilsynet den 17. august 2014, der bl.a. handler om K2s opfattelse af henholdsvis SKATs og Finanstilsynets sagsbehandling. K2s mail af 17. august 2014 indgår som en del af bilag 2.

Advokat C, Advokatfirmaet D, er kurator for A ApS under konkurs. Kurator har den 9. april 2014 i medfør af § 125, stk. 4, i konkursloven udarbejdet en redegørelse om A ApS under konkurs, og denne redegørelse er vedlagt som bilag 4.

Det fremgår af kurators redegørelse (punkt 2.B), at A ApS i en periode op til konkursdekretets afsigelse har overført 274.556,83 kr. til B ApS, og at baggrunden for disse overførsler er uoplyst, herunder at K2 trods anmodning herom ikke havde redegjort herfor. Det fremgår endvidere, at kurator er af den opfattelse, at overførslerne er omstødelige, men at kravet er uden værdi, da B ApS også er erklæret konkurs, og da der i boet kun er midler til dækning af omkostninger ved boets behandling.

Det fremgår endvidere af kurators redegørelse (punkt 2.0), at der i perioden fra den 10. november 2010 til den 5. januar 2011 blev foretaget fire checkudbetalinger på i alt 112.500,00 kr. fra A ApS. Det er ikke oplyst, hvem

modtageren er. Endvidere er der i perioden fra den 13. januar 2011 til den 7. juni 2011 foretaget ni udbetalinger på i alt 184.915,18 kr. til selskabets tidligere direktør, K2, med betegnelsen "udlæg/løn". Det fremgår, at der ikke var dokumentation for udbetalingerne berettigelse i form af lønsedler eller andet. K2 har trods anmodning herom fra konkursboet ikke redegjort herfor.

Det fremgår af redegørelsen, at konkursboet har udtaget stævning mod K2 og opnået dom for, at K2 er erstatningsansvarlig over for konkursboet for de nævnte overførsler. K2 har anket sagen til Østre Landsret, der har berammet hovedforhandlingen til oktober 2014.

Det retlige grundlag

Efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling kan Finanstilsynet give tilladelse til, at en virksomhed kan udøve forsikringsmæglervirksomhed i selskabsform, når medlemmerne af ansøgers bestyrelse og direktion opfylder betingelserne i lovens § 8.

Efter § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling må personer omfattet af bl.a. §§ 5-7 i loven ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om personer omfattet af §§ 5-7 udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Det følger af forarbejderne til § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling (L 175 af 26. marts 2010), at det forhold, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, kan begrunde, at vedkommende ikke anses for at opfylde kravet.

Det følger endvidere af forarbejderne, at der skal foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs.

Det følger ligeledes af forarbejderne, at det forhold, at der ved vurderingen af, om en person opfylder kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor, indebærer, at det ledelsesmæssige råderum er mere snævert for f.eks. direktøren i et pengeinstitut eller bestyrelsesformanden i en forsikringsmæglervirksomhed end for personer, som leder virksomheder i andre brancher.

Høring

Finanstilsynet har den 3. september 2014 sendt et udkast til afgørelse i høring hos K1 ApS og K2 personligt.

K2 har på den baggrund sendt 45 mails, herunder bilag til en række af disse mails, til Finanstilsynet i perioden fra lørdag den 13. september til søndag den 14. september 2014.

Kopi af K2s mails af 13. og 14. september 2014 vedlægges ikke.

K2s mails af 13. og 14. september 2014 vedrører bl.a. sager hos SKAT vedrørende K2 selv og virksomheder, hvori han har siddet i ledelsen. Finanstilsynet har ikke på baggrund af K2s mails af 13. og 14. september 2014 hverken fundet anledning til at ændre i sagsfremstillingen eller i tilsynets vurdering af sagen.

K1 ApS har ikke afgivet høringssvar.

Foretræde for Finanstilsynets bestyrelse

K2 har ved personligt foretræde for Finanstilsynets bestyrelse den 8. oktober 2014 redegjort nærmere for sin indsigelse mod tilsynets afgørelsesudkast. På forespørgsel fra bestyrelsen om baggrunden for de omtvistede overførsler henviste K2 til sit høringssvar.

Efter det personlige foretræde har Finanstilsynet på ny gennemgået høringssvaret, der består af 45 mails, herunder bilag hertil på over 900 sider. Bilagene vedrører primært de uenigheder, der har været over en lang årrække mellem K2 og SKAT. Uenighederne har primært vedrørt fastsættelsen af lønsumsafgift og moms for bl.a. A ApS. Bilagene vedrører også uenigheder mellem SKAT og K2s hustru samt K2s uenigheder med P, K2s tidligere meddirektør i B ApS.

Bilagene består bl.a. af:

- Landsskatterettens kendelser, herunder kendelserne fra 2006 og 2008, som er omtalt i udkast til afgørelse.
- Afgørelser truffet af SKAT vedrørende fastsættelse af lønsumsafgift og moms mv. for bl.a. A ApS.
- K2s skrivelser til SKAT, Landsskatteretten, skatteministeren, Skatteministeriets Borgerambassadør, politiet, Folketingets Ombudsmand, Kammeradvokaten m.fl. og i en lang række tilfælde disses svar til K2.
- Diverse kontoudtog og opgørelser.

Bilagene til K2s høringssvar indeholder K2s ankeprocesskrift af 5. september 2014 til Østre Landsret i sagen mellem K2 og A ApS under konkurs om overførslerne fra A ApS til henholdsvis K2 og B ApS i perioden forud for det tidspunkt, hvor A ApS blev taget under konkursbehandling. K2s høringssvar med dertilhørende bilag ses imidlertid ikke herudover at vedrøre de omtalte overførsler.

Finanstilsynet har ikke på baggrund af K2s foretræde af 8. oktober 2014 fundet anledning til at ændre i tilsynets vurdering af sagen.

Vurdering

Finanstilsynet finder efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at K2 som direktør for både A ApS og B ApS har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at han ikke vil varetage hvervet som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig måde, og at han derfor ikke lever op

til kravene om egnethed og hæderlighed i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling.

Finanstilsynet har i den forbindelse lagt vægt på, at K2 har været direktør i både A ApS og B ApS i perioden fra selskabernes stiftelse og indtil de blev taget under konkursbehandling, og at han som direktør i begge selskaber haft ansvaret for den daglige ledelse heraf. Finanstilsynet er af den opfattelse, at K2 ikke har varetaget sit ansvar for ledelsen af selskaberne på beABgende vis.

K2 har som direktør i A ApS haft ansvaret for bl.a., at selskabet forestod de fornødne indbetalinger til SKAT. Dette ses ikke at have været iagttaget, jf. K2s redegørelse af 12. august 2014, hvori K2 anfører, at han nægtede at betale skat til SKAT, før SKAT havde tilbagebetalt nogle af K2 påståede skyldige beløb til A ApS. Finanstilsynet har tillagt dette forhold betydning i vurderingen af K2s adfærd og den rolle, som han har haft i forbindelse med, at selskabet er taget under konkursbehandling, da selskabets sager med SKAT ses at være medvirkende årsag til selskabets økonomiske vanskeligheder. Finanstilsynet skal her bemærke, at tilsynet ikke i forbindelse med denne afgørelse tager stilling til indholdet eller resultatet af de sager, der har været mellem A ApS og SKAT, men at tilsynet alene vurderer K2s adfærd som direktør for A ApS.

Finanstilsynet har endvidere lagt vægt på, at K2 som direktør for A ApS har foretaget en række overførsler til henholdsvis B ApS og til sig selv, jf. kurators redegørelse (bilag 4), og at det ifølge redegørelsen ikke er dokumenteret, at baggrunden for disse overførsler skulle være forretningsmæssige eller udgøre lønudbetalinger. Finanstilsynet kan i den forbindelse konstatere, at konkursboet har opnået dom ved byretten for, at K2 er erstatningsansvarlig over for konkursboet for disse overførsler. Finanstilsynet kan endvidere konstatere, at en række af overførslerne har fundet sted i perioden op til, at selskabet blev taget under konkursbehandling. Det er på det foreliggende grundlag Finanstilsynets opfattelse, at der med disse overførsler er varetaget andre interesser end selskabets, og at K2s ledelse af A ApS derfor ikke er foregået på beABgende vis.

Ved vurderingen af K2s egnethed og hæderlighed har Finanstilsynet lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor og det forhold, at ledelsessvigt i en enkelt finansiell virksomhed kan have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren.

Finanstilsynet har lagt vægt på, at der af hensyn til at bevare tilliden til den finansielle sektor gælder en særlig målestok for ledelsen i finansielle virksomheder, som indebærer, at råderummet er mere snævert for en direktør i en finansiell virksomhed end for ledelsesmedlemmer i andre brancher.

Det er således Finanstilsynets vurdering, at K2 ikke opfylder kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling om egnethed og hæderlighed, da han har udvist en adfærd, som giver grund til at antage, at han ikke vil vare-

tage stillingen som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig vis.

Finanstilsynet kan på den baggrund ikke give tilladelse til, at K1 ApS kan udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør, da betingelsen i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling for at give en sådan tilladelse i selskabsform som følge heraf ikke er opfyldt.

Det bemærkes, at denne afgørelse ikke er til hinder for, at K2 vil kunne få udleveret sin personlige tilladelse som forsikringsmægler efter § 7 i lov om forsikringsformidling, der i øjeblikket er deponeret, med henblik på at udøve forsikringsformidling som ansat i en forsikringsmæglervirksomhed.

...”

K1 ApS og K2 klagede den 18. november 2014 over Finanstilsynets afgørelse. Det blev i den forbindelse anført:

”...

Vi klager hermed over Finanstilsynets afgørelse fra den 23.10. 2014 - afgørelsen er vedhæftet - oplys venligst om også de øvrige bilag, der kom sammen med afgørelsen skal indsendes.

I øjeblikket er vi sammen med N ved at færdiggøre en opgørelse over lønsum og moms, der går mindst 10 år tilbage i tiden, altså til 2004, dette er især for at bevise, at A ApS ikke skal være under konkursbehandling - herunder at Skat skal betale det de skylder til A ApS indtil nu opgjort til ca. kr. 2.700.000, dermed skal Kammeradvokaten heller ikke være kurator for A ApS - dette sker også via Landsskatteretten, som skal behandle den genoptagelsessag, som vi har bedt Skat om at behandle for at opgøre lønsumsafgift og moms for en 10 årig periode - vi forventer snarest at sende disse opgørelser samt supplerende indlæg til Erhvervsankenævnet, og herunder sender i løbet af kort tid vores indvendinger mod Finanstilsynets behandling af min ansøgning - herunder at de samme medarbejdere fra Finanstilsynet var med til mødet, hvor E og jeg havde foretræde for Finanstilsynets bestyrelse - desuden er mindst et medlem af Finanstilsynets bestyrelse efter min mening inhabil, og jeg har også en mening om, at Finanstilsynet ikke har gennemgået opgørelserne over lønsumsafgift + moms - samt de udlæg min kone og jeg har afholdt for A ApS.

Det er omsider lykket at få Kammeradvokaten til at komme med en rettet Gældsbog på vegne af A ApS under konkurs - denne er på de to sidste sider i den vedhæftede og viser at K2 som krav 17/1 har kr. 596.543,82 til gode - denne sendes også til Finanstilsynet, med kopi til Erhvervsankenævnet.

I løbet af kort tid vil vi redegøre for en række af de forhold, som Kammeradvokaten har nævnt i deres afgørelse og afvisning af, at K2 kan få sin mæglergodkendelse igen.

...”

Ved skrivelse af 18. november 2014 fremsendte klager yderligere materiale, og anførte i samme forbindelse:

”Hermed sendes flere bilag, herunder især med den måde som Finanstilsynets bestyrelse har truffet afgørelsen, der var talrige mennesker til stede i lokalet ved Finanstilsynets bestyrelse, hvor E og jeg havde foretræde for bestyrelsen – det kan ikke være korrekt, at de folk fra Finanstilsynet, der har afgjort sagen, som er forelagt for Finanstilsynets bestyrelse deltager i dette møde, herunder kan være med til at påvirke Finanstilsynets bestyrelse i deres afgørelse af sagen – jeg vil gerne vide med hvilket stemmetal sagen blev afgjort.

Desuden har jeg en mening om, at F er inhabil, da jeg tidligere i årene fra 2006 til 2010 har kørt en sag imod G A/S [forsikring] med et krav på kr. 5.000.000.

Kulminerende med at jeg stævtede G A/S i december 2010 med et krav på kr. 1.000.000 F var i flere af disse år direktør i G A/S.

Jeg mangler også en afklaring på hvorfor kan jeg ikke få min mæglergodkendelse igen, som jeg selv har indgivet til Finanstilsynet i navnet H i/s – herunder ved K2 – I Finanstilsynets tidligere inspektør havde godkendt at jeg kunne få min godkendelse igen (I er gået på pension pr. 1.5.14) og Finanstilsynet vil ikke godkende at føre hende som vidne, hvorfor jeg også vil bede Erhvervsankenævnet vurdere om I kan føres som vidne.

...”

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 2. marts 2015 udtalt:

...”

1. Sagsfremstilling

Finanstilsynet har den 23. oktober 2014 truffet afgørelse om ikke at give tilladelse til K1 ApS til at udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør. Finanstilsynet vurderede som led i afgørelsen, at betingelsen i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling for at give tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed i selskabsform ikke var opfyldt. Efter Finanstilsynets vurdering opfyldte K2 således ikke kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling om egnethed og hæderlighed, da han havde udvist en adfærd, som gav grund til at antage, at han ikke ville varetage stillingen som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig vis.

Finanstilsynets afgørelse, inklusive bilag (bilag 1-4), vedlægges som bilag ...

Finanstilsynet sendte den 3. september 2014 et udkast til ovennævnte afgørelse i høring hos K1 ApS og K2 personligt. K1 ApS afgav ikke høringsvar.

K2 sendte på baggrund af udkastet et høringssvar bestående af 45 e-mails, herunder bilag til en række af disse e-mails, til Finanstilsynet i perioden fra lørdag den 13. september til søndag den 14. september 2014.

Kopi af K2s e-mails af 13. og 14. september 2014, herunder bilagene hertil på over 900 sider, vedlægges ikke. Finanstilsynet henviser i stedet til afsnittet om høring og afsnittet om foretræde for Finanstilsynets bestyrelse på side 4 i tilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 ...

Finanstilsynet henviser endvidere til sagsfremstillingen i tilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 ...

2. Afgørelsens retlige grundlag

Efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling kan Finanstilsynet give tilladelse til, at en virksomhed kan udøve forsikringsmæglervirksomhed i selskabsform, når medlemmerne af ansøgers bestyrelse og direktion opfylder betingelserne i lovens § 8.

Efter § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling må personer omfattet af bl.a. §§ 5-7 i loven ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om personer omfattet af §§ 5-7 udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Det følger af forarbejderne til § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling (L 175 af 26. marts 2010), at det forhold, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, kan begrunde, at vedkommende ikke anses for at opfylde kravet.

Det følger desuden af forarbejderne, at der skal foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs.

Det følger endvidere af forarbejderne, at det forhold, at der ved vurderingen af, om en person opfylder kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor, indebærer, at det ledelsesmæssige råderum er mere snævert for f.eks. direktøren i et pengeinstitut eller bestyrelsesformanden i en forsikringsmæglervirksomhed end for personer, som leder virksomheder i andre brancher.

3. Supplerende retligt grundlag vedrørende reglerne om inhabilitet

Finanstilsynet skal supplerende oplyse følgende om de regler om inhabilitet, som Finanstilsynets bestyrelse er underlagt, jf. afsnit 4.3 nedenfor:

I medfør af § 3 i forvaltningsloven er den, der virker inden for den offentlige forvaltning, inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis

- vedkommende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er eller tidligere i samme sag har været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,
- vedkommendes ægtefælle, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskendebørn eller andre nærstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,
- vedkommende deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en nær tilknytning til et selskab, en forening eller en anden privat juridisk person, der har en særlig interesse i sagens udfald,
- sagen vedrører klage over eller udøvelse af kontrol- eller tilsynsvirksomhed over for en anden offentlig myndighed, og vedkommende tidligere hos denne myndighed har medvirket ved den afgørelse eller ved gennemførelsen af de foranstaltninger, sagen angår, eller
- der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed.

Inhabilitet foreligger dog ikke, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn, jf. § 3, stk. 2, i forvaltningsloven.

Den, der er inhabil i medfør af § 3 i forvaltningsloven i forhold til en sag, må ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag, jf. § 3, stk. 3, i forvaltningsloven.

4. Finanstilsynets vurdering

I relation til den truffe afgørelse af 23. oktober 2014 har Finanstilsynet vurderet, at tilsynet ikke kan give tilladelse til K1 ApS til at udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør. Det var Finanstilsynets vurdering, at betingelsen i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling for at give tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed i selskabsform ikke var opfyldt. Efter Finanstilsynets vurdering opfyldte K2 ikke kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling om egnethed og hæderlighed, da han havde udvist en adfærd, som gav grund til at antage, at han ikke ville varetage stillingen som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig vis.

Finanstilsynet henviser i øvrigt til afsnittet om tilsynets vurdering af sagen i tilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 ...

I forhold til det af K1 ApS og K2 (herefter samlet benævnt klager) anførte i e-mails til Erhvervsankenævnet af 18. november 2014, kl. 13.10 samt kl. 15.20, (herefter benævnt klage) skal Finanstilsynet bemærke følgende:

4.1. Klagers fremsendelse af yderligere materiale

Klager har anført, at klager snarest forventer at eftersende yderligere materiale til Erhvervsankenævnet i form af opgørelser og supplerende indlæg.

Finanstilsynet har ikke modtaget det omtalte materiale, og Finanstilsynet kan derfor ikke tage stilling til materialet i forbindelse med afgivelse af udtalelse i sagen.

4.2. Ansatte i Finanstilsynet, som deltog på Finanstilsynets bestyrelses møde den 8. oktober 2014

Klager har anført, at "det ikke kan være korrekt, at de folk fra Finanstilsynet, der har afgjort sagen, som er forelagt for Finanstilsynets bestyrelse, deltager i dette møde, herunder kan være med til at påvirke Finanstilsynets bestyrelse i deres afgørelse af sagen".

Finanstilsynet skal til det af klager anførte om deltagelse af personer ved bestyrelsesmødet den 8. oktober 2014 i Finanstilsynet bemærke følgende:

Finanstilsynets bestyrelse er udpeget af erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen udgør en del af Finanstilsynet, og Finanstilsynets direktion refererer til bestyrelsen i sager, som er omfattet af Finanstilsynets uafhængige tilsynsvirksomhed. Bestyrelsen skal træffe beslutning i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvilket bl.a. indebærer, at bestyrelsen træffer beslutning i sager, hvor en person vurderes ikke at leve op til kravene om egnethed og hæderlighed.

Finanstilsynets direktion beslutter, hvem blandt Finanstilsynets ansatte, der kan deltage i bestyrelsens møder. Ansatte, som har medvirket til at udarbejde det materiale, der danner grundlag for bestyrelsens behandling af sagen, kan således indkaldes af Finanstilsynets direktion til at deltage på det bestyrelsesmøde under det dagsordenspunkt, hvorpå den pågældende sag behandles. Dette sker for at kunne besvare eventuelle spørgsmål fra bestyrelsen i forbindelse med bestyrelsens behandling af sagen. Ansatte i Finanstilsynet, der deltager i bestyrelsens møder, har ikke stemmeret.

Da bestyrelsen er en del af Finanstilsynet og dermed en del af samme myndighed som de ansatte i Finanstilsynet, der måtte være til stede på bestyrelsens møder, er en eventuel drøftelse af sagerne, som er forelagt for bestyrelsen, en helt naturlig del af sagernes behandling.

Finanstilsynet er på denne baggrund ikke enig i det af klager anførte.

4.3 Bestyrelsesmedlem i bestyrelsen for Finanstilsynet, Fs, habilitet

Klager har anført, at bestyrelsesmedlem i Finanstilsynets bestyrelse, F, er inhabil i forhold til Finanstilsynets afgørelse vedrørende klager. Dette begrundes med, at klager i årene 2006 til 2010 skulle have ført en sag mod "G A/S", og at F ifølge klager skulle have været direktør i "G A/S" en del af perioden 2006 til 2010. Det fremgår ikke af klagen, hvilket selskab i G A/S-koncernen der henvises til, herunder om det selskab, som klager har ført en sag mod, er det samme selskab som det, F var direktør i.

Finanstilsynet skal hertil bemærke følgende:

Den nærmere begrundelse for klagers påstand om, at F skulle være inhabil i forhold til sager vedrørende klager, fremgår hverken af klagen eller sagens akter i øvrigt.

Finanstilsynets bestyrelse har i forbindelse med afholdelse af bestyrelsesmødet den 8. oktober 2014 vurderet, at der ikke blandt bestyrelsens medlemmer forelå inhabilitet i forhold til bestyrelsens behandling af sagen vedrørende klager. Klager har hverken forinden eller på selve bestyrelsesmødet i Finanstilsynet den 8. oktober 2014, hvor klager havde foretræde, gjort indsigelse over for Finanstilsynet eller Finanstilsynets bestyrelse i relation til bestyrelsesmedlem Fs habilitet.

Finanstilsynet kan konstatere, at F tidligere har været medlem af ledelsen i selskaber i G A/S-koncernen, herunder som direktør i G A/S .

Finanstilsynets bestyrelse er som en del af Finanstilsynet underlagt forvaltningslovens bestemmelser om inhabilitet i § 3 i forvaltningsloven.

Finanstilsynet finder på det foreliggende grundlag, herunder oplysningerne i klagen om inhabilitet, ikke, at betingelserne for inhabilitet i § 3 i forvaltningsloven er opfyldt i forhold til Fs deltagelse i behandlingen af sagen vedrørende klager, *idet* F hverken ses at have en personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller at være eller tidligere have været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse, *idet* F ikke deltager i ledelsen af eller har en nær tilknytning til et selskab mv., der ses at have en særlig interesse i sagens udfald, og *idet* der ikke ses at foreligge øvrige omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om Fs upartiskhed.

Finanstilsynet har i den forbindelse lagt vægt på, at selskaberne i G A/S-koncernen, herunder G A/S og de øvrige selskaber, som F har deltaget i ledelsen af, efter det oplyste ikke ses at have en særlig interesse i udfaldet af Finanstilsynets sag vedrørende klager.

4.4. Finanstilsynets gennemgang af klagers bilag

Klager har anført, at Finanstilsynet ikke har gennemgået klagers bilag i form af opgørelser over lønsumsafgift og moms samt udlæg, som klager og dennes hustru har afholdt for A ApS.

Finanstilsynet skal i det hele henvise til afsnittet om høring og afsnittet om foretræde for Finanstilsynets bestyrelse i tilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 ...

4.5. K2s krav i henhold til gældsbogsliste

Klager har vedhæftet bilag i form af en gældsbogsliste vedrørende selskabet A ApS under konkurs, som ifølge klager viser, at K2 har et krav på 596.543,82 kr.

Finanstilsynet vurderer som udgangspunkt ikke som led i sagsbehandlingen, om betingelserne for en konkursbehandling er opfyldt. En sådan vurdering

henhører under domstolene (skifteretten). Det fremlagte bilag giver ikke anledning til at fravige dette udgangspunkt og ændrer ikke på Finanstilsynets samlede vurdering af sagens omstændigheder, hvorfor Finanstilsynet i det hele henviser til afsnittet om Finanstilsynets vurdering i tilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 ...

4.6. Vidneførsel af fhv. finansinspektør I

Klager har anført, at Finanstilsynet ikke ville godkende, at tidligere finansinspektør i Finanstilsynet, I, kunne føres som klagers vidne i forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sagen vedrørende klager. Klager beder i den forbindelse Erhvervsankenævnet vurdere, om I kan føres som vidne.

Finanstilsynet skal til det af klageren anførte om vidneførsel af fhv. finansinspektør I i sagen bemærke følgende:

K2 fremsendte en e-mail til Finanstilsynet den 14. september 2014 med en forespørgsel om, hvorvidt det var muligt at indkalde finansinspektør I som vidne i sagen om klager i forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sagen. K2 anfører i sin mail af 14. september 2014, at baggrunden for anmodningen er, at fhv. finansinspektør I tidligere havde lovet at udlevere K2s mæglergodkendelse til ham.

Finanstilsynet besvarede K2s e-mail den 19. september 2014, hvor Finanstilsynet oplyste, at Finanstilsynet ikke indkalder vidner i forbindelse med behandling af sager i Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynets e-mail af 19. september 2014 til K2 vedlægges som bilag ...

En part i en sag, der har videregående betydelige følger, som sagen vedrørende klager, har ret til foretræde for Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 345, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, i forbindelse med bestyrelsens behandling af sagen. Parten har dog ikke ret til i forbindelse med dette foretræde at kræve vidner indkaldt og afhørt som led i sagens behandling.

Finanstilsynet er desuden ikke bemyndiget til at indkalde vidner eller afkræve vidneforklaring i forbindelse med bestyrelsens behandling af sager.

Finanstilsynet fastholder derfor tilsynets besvarelse af 19. september 2014 til K2 om, at Finanstilsynet ikke indkalder vidner i forbindelse med behandling af sager i Finanstilsynets bestyrelse.

5. Konklusion

Finanstilsynet har den 23. oktober 2014 truffet afgørelse om ikke at give tilladelse til K1 ApS til at udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør. Finanstilsynet vurderede som led i afgørelsen, at betingelsen i § 5, stk. 1, nr. i, i lov om forsikringsformidling for at give tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed i selskabsform ikke var opfyldt, idet K2 efter Finanstilsynets vurdering ikke opfyldte kravet i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsformidling om egnethed og hæderlighed, da han efter Finanstilsynets vurdering havde udvist en adfærd, som gav grund til at antage, at han

ikke ville varetage stillingen som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig vis.

Finanstilsynet fastholder denne vurdering.
...”

I skrivelse af 23. marts 2015 har K2 heroverfor bemærket:

”Jeg har modtaget Finanstilsynets udtalelser samt afgørelsen fra den 2.3. 2015.

Først og fremmest vedhæfter jeg Js henvendelse til I, hvoraf det kan ses, som vi har påstået flere gange overfor Finanstilsynet, at jeg kunne få min mæglergodkendelse igen, som ansat forsikringsmægler, og da det er L ApS, der ejer K1 ApS, er den del opfyldt, da jeg er ansat, som forsikringsmægler og direktør i firmaet.

Så igen en gang vil jeg gerne have svar på, hvorfor jeg ikke får min mæglergodkendelse igen, og det er så vel ikke en forudsætning at føre I som vidne, når vi har svaret på henvendelsen, som J foretog overfor Finanstilsynet i 2012.

Desuden mangler jeg stadig svar på, hvorfor jeg ikke kan få den godkendelse igen, som jeg tidligere selv har indgivet til Finanstilsynet på vegne af H i/s [forsikring] - tilladelsen er jo i sig selv personlig - og yderligere skal vi altså også lige huske på, at jeg altså har haft en godkendelse som forsikringsmægler siden ca. 2000, hvor godkendelsesordningen blev indført af Finanstilsynet, jeg var sågar endda med på nogen af de første møder i Finanstilsynet i slutningen af 1990'erne sammen med M, og det var blandt andet noget af dette der endte op i godkendelsesordningen, som Finanstilsynet indførte overfor Forsikringsmæglerne.

E er medejer af L ApS [juridisk], og E er også ejer/medejer af N [skatterevision] i ..., og det er dem, der som ejer står med ansvaret overfor Skat, og det er også dem, der fører sagerne overfor Skat/Kammeradvokaten på vegne af mit gamle firma A ApS - herunder også den sag, der her i 2015 skal behandles i Landsskatteretten - jeg sender i løbet af kort tid en kopi af det jeg har sendt til Skat, Kammeradvokaten herunder mange andre, hvor jeg udtrykker min foragt for Skat og Kammeradvokaten, som ikke retter sig efter landets love, eller for den sags skyld, de afgørelser, der er truffet af Landsskatteretten tilbage fra 2006 og 2008.

Det er dermed også E, der behandler alt, hvad der har med Skat og Kammeradvokaten at gøre i sagen med K1 ApS - og disse forhold foregår denne gang ved Skat i ... i stedet for Skat i ... - og dermed er det ikke mig, der har noget med opgørelse af hverken lønsumsafgift eller moms at gøre, og dette er vel hovedkritik punktet overfor mig, og jeg vil igen hilse at sige, at det altså ikke er mig, men derimod Skat og Kammeradvokaten, der på ulovligt

grundlag, herunder under bedrageri har udført de fiktive opgørelser over lønsumsafgift og moms

Det der er udgangspunktet for uenigheden med Skat og Kammeradvokaten er opgørelsen af lønsumsafgift og moms - og vi er næsten færdig med at opstille det i regneark, for udregningerne viser at Skat/Kammeradvokaten skylder A ApS (A APS) ca. kr. 2.800.000 i lønsumsafgift og moms - herunder mangler Politiet/Rigspolitichefen og Bagmands politiet at behandle min klage om bedrageri begået af Skat og Kammeradvokaten især i spørgsmålet om lønsumsafgift, hvor der af Skat/Kammeradvokaten er opstillet fiktive opgørelser over lønsumsafgift, og for enkelte måneder på helt op til kr. 88.000 i måneden, hvilket skulle svare til at A APS skulle have udbetalt op til kr. 1.000.000 i løn - hvilket Skat og Kammeradvokaten udmærket vidste ikke kunne lade sig gøre, fordi Skat/Kammeradvokaten på ulovligt grundlag havde frataget A APS ca. kr. 1.500.000 i værdipapirer og herunder kr. 205.000 i kontanter, der var med andre ord ikke en krone i kassen ved A APS til udbetaling af lønninger, og det var især i den periode, min kone og jeg lånte A APS over kr. 1.000.000 - heraf alene i 2010 og 2011 ca. kr. 600.000, hvad også fremgår af gældsbogen for A ApS, hvoraf det fremgår at jeg har samlet de ca. kr. 600.000 tilgode.

Efter min mening er det opgørelsen af lønsumsafgift og moms, der er hele omdrejningspunktet i denne strid - det skal også med i billedet at A ApS på et tidspunkt i 2009/10 skulle have ca. kr. 35.000 retur i moms (hovedsagelig på grund af regninger fra advokatfirmaet O) denne opgørelse ændrede Skat/Kammeradvokaten til at A APS i stedet skulle indbetale ca. kr. 64.000 i moms til Skat - altså en forskel på næsten kr. 100.000 - men alt dette burde gennemgås - og bliver det måske også af Landsskatteretten her i 2015, der er dog flere problemer i denne del af sagen, for hvem siger, at Skat og Kammeradvokaten vil rette sig efter afgørelsen denne gang, når de indtil nu ikke har rettet sig efter afgørelserne fra 2006 og 2008 - så jeg har bedt Landsskatteretten komme med et oplæg, der kan accepteres, så det på retfærdigt og lovmæssigt korrekt grundlag opgøres hvad Moms og Lønsum skal være for perioden, også perioden er der uenighed om, efter min mening burde det opgøres fra 1987/88 altså fra tidspunktet for opstarten af firmaerne - der er også et spørgsmål, om der kan udmeldes en revisor (der helt klart skal være uvildig i forhold til Skat og Kammeradvokaten) til at forestå denne opgørelse - da Erhvervsankenævnet og Finanstilsynet er en del af den strid, der er i sagen om min mæglergodkendelse vil jeg foreslå, at I også deltager i dette, eller kommer med forslag til hvordan stridighederne kan løses på et ordentligt, lovmæssigt korrekt grundlag - herunder at Skat/Kammeradvokaten tilretter efter Danmarks regler, herunder de afgørelser, der allerede er truffet af Landsskatteretten i 2006 og 2008, især når Skat og Kammeradvokaten ikke har anket/kæret afgørelserne.

Jeg vil nu gennemgå Finanstilsynets afgørelser, både fra den 2.3. 2015 og den 23.10. 2014:

For det første er der spørgsmålet om jeg opfylder kravet egnethed og hæderlighed i § 8 stk. 2, nr. 3 i lov om Forsikringsmægling, da jeg skulle have ud-

vist en adfærd, som giver grund til at antage, at jeg ikke vil varetage stillingen, som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig vis.

Som bekendt har jeg været forsikringsmægler og direktør siden min kone og jeg startede i 1987 med H i/s - og fra 1988 har jeg også været direktør i H ApS, der i begyndelsen af 1990'erne skiftede navn til A ApS (A ApS), men stadig med binavnet H ApS.

I 2004 blev jeg også meddirektør i B ApS (B), hvor en del af porteføljen fra A ApS blev overflyttet til, da meningen var, at gennem B skulle mit generationsskifte ske.

Desværre viste det sig, at min meddirektør P begik svindel og bedrageri mod B, da P lod omsætning, der skulle indgå på B konti, men P lod pengene tilgå firmaer, der tilhørte ham, og som han rådede over - herunder både B ApS og Q ApS, samt formentlig også til private konti tilhørende P og hans hustru R - herunder også forhold om, at der forsvandt kr. 3.700.000, da P videresolgte B ApS til S ApS, der var ejet af P og T - herunder tyvstjal P og T også klientmidler, samlet op imod kr. 400.000, hvoraf over kr. 300.000 blev stjålet fra U Kommune, alt sammen forhold, der er anmeldt til Politiet, Skat og Finanstilsynet af både kurator V fra Advokathuset W og mig - indtil nu har Finanstilsynet intet foretaget imod T, der stadig har sin forsikringsmæglergodkendelse - P nåede at indlevere sin mæglergodkendelse til Finanstilsynet, og I tidligere Finansinspektør oplyste i den forbindelse, at P kunne hun intet gøre ved, heller ikke selvom P i dag er ansat i X A/S [forsikring], og har med forsikringsmæglerafdelingen at gøre.

Hvorfor forsikringsmægler T af uforståelige grunde stadig har sin mæglergodkendelse i S ApS ved jeg ikke - derfor synes jeg, at det lyder utroligt hult, når Finanstilsynet vurderer, at jeg altså ikke er berettiget til at bevare min mæglergodkendelse, jeg har altså hverken stjålet penge, endsige snydt andre, men jeg er derimod selv blevet snydt, svindlet og bedraget af Skat og Kammeradvokaten, samt af flere andre, herunder T og P samt flere forsikringsselskaber, der har valgt at flytte forståelsen over på T og Ps side, da dette var det billigste for selskabet at gøre, hvilket også er forhold der er meldt til Politiet, herunder også til Rigspolitchefen, Skats Øko-Krim, Bagmandspolitiet samt til Statsadvokaten, og her har både Statsadvokaten samt Rigspolitchefen udtalt, at det er Sydjysk Politi, der skal behandle sagen, og trods mine mange rykkere, har jeg stadig intet hørt om, hvem der behandler sagen, herunder hvornår behandlingen sker. Ydermere vil jeg fastslå, at jeg selv har indleveret min mæglergodkendelse i IJA, og jeg har Is udtalelse til J fra Jobcentret på, at jeg kan få min mæglergodkendelse igen, hvorfor dette så ikke er sket, er for mig uforståeligt, og igen en gang vil jeg pege på, at Finanstilsynet på ulovligt grundlag, og helt uden at undersøge på forholdene bare accepterer Skat og Kammeradvokatens fremgangsmåde, dette er total uABt i et retssamfund. Desuden har jeg ikke været med i gentagende konkurer, indtil nu er kun B under konkurs, og jeg forklarer igen en gang for forholdene i B.

Vedr. B ApS - Skat og Kammeradvokaten er ind direkte årsagen til at B ApS tages under konkursbehandling, da advokat Z fra Kromann og Reumert på vegne af Y A/S forklarede i Skifteretten i Esbjerg, at en af årsagerne til at B ApS begæres konkurs skyldes at Z havde haft kontakt til Skat - problemet med B ApS var det samme, som for A ApS, nemlig at Skat skyldte B penge i forbindelse med opgørelse af moms og lønsumsbidrag, men Skat vendte det imod B, da revisor Æ åbenbart havde begået en fejl, da han opgjorde momsen - pengene ca. kr. 222.000 stod på B ApS's konto, og revisor Æ skulle åbenbart have opstillet dette på mellemregningen mellem B og B ApS, i stedet for på momsopgørelsen - Æ beklagede fejlen, men Skat ved den samme Ø fra Skat i Esbjerg, der to gange tabte i Landsskatteretten sammen med Kammeradvokaten ville ikke rette fejlen, og dette svarer så til at B skulle betale den moms, som P og T ikke betalte, alt sammen af den årsag at B ApS ikke var momsregistreret, det viste sig, at P og Palmer også havde stjålet mere end 2 millioner i moms, udover de kr. 3.700.000, der var forsvundet, udover de ca. kr. 400.000, der var forsvundet af klientmidler - efter Kammeradvokatens udregninger ... var der samlet op imod kr. 15 mio, som P og R var løbet med, jeg ved ikke hvor stor Ts andel var af disse penge, men det er uden tvivl over kr. 5 mio, idet de kr. 3.700.000 skulle være betalt af T, herunder med et fiktivt lån i hans hus - jeg har mange gange undret mig over at så dygtige folk, som Finanstilsynet, Politiet, Skat og Kammeradvokaten ikke har været i stand til at finde nogen af disse mange penge, det er altså op imod kr. 20 mio, som bare er blevet væk - der burde dog være nogen spor af så mange penge, og jeg synes det er noget af en fallit erklæring, at der er ingen, der kan finde disse penge, jeg har også en tro, at der er en sammenhæng i tingene fra Finanstilsynets side, hvad der sker i min sag - herunder at Finanstilsynet indtil nu ikke har givet mig min mæglergodkendelse igen, dette er et beskidt spil og eksempler på, hvor langt ude af trit, vi er i det danske betændte samfund, som aldeles ikke er et retssamfund, dette er værre forhold, end det der foregår i Bananrepublikker. Ud over det er der foregået talrige forhold i B, som jeg har meldt til Finanstilsynet, især til I - herunder også forholdet, der blev behandlet, da P og T på ulovligt grundlag forsøgte at smide mig ud, som direktør for B - et forhold som Erhvervsankenævnet også traf beslutning om i 2007, hvor jeg vandt sagen, og hvor P kort efter den 10.4 2007 blev taget under konkurs behandling i B ApS og Q ApS, og senere udvidet til at P også blev gjort personlig konkurs med bistand fra Skat og Kammeradvokaten, men før dette var det ved svindel, løgn og bedrageri lykkes, at overflytte ikke bare B ApS porteføljen til S ApS, men også store dele af den portefølje, der tilbage fra 2004/05 af P og forsikringsselskaberne var overflyttet til B blev overflyttet til S ApS - herunder også provisionsaftaler, og da S ApS først var stiftet i 2007 kunne disse provisionsaftaler ikke overflyttes til S ApS, men dette accepterede både forsikringsselskaberne og også

Finanstilsynet, da jeg anmeldte dette til I og Finanstilsynet - herunder blev der også anmeldt til Politiet og til Statsadvokaten, jeg sender gerne en række af disse sagen igen, hvis det ønskes, herunder at I og Finanstilsynet i op imod 10 år har været cc på mange af mine mails - jeg vil tro at der er sendt flere hundrede mails i denne periode.

Finanstilsynet skriver om at der skal lægges vægt på hensynet til opretholdelsen af tilliden til den finansielle sektor, at det ledelsesmæssige råderum er mere snævert for f.eks. direktører i et pengeinstitut eller bestyrelsesformanden i en forsikringsmæglervirksomhed end for personer, som leder virksomheder i andre brancher - jeg synes at eksemplet med T fra S ApS taler et meget tydeligt sprog for, at dette ikke er korrekt, hvordan kan T slippe afsted med sammen med P at stjæle samlet op imod kr. 400.000 i klientmidler fra kunderne, herunder at der er forsvundet samlet over kr. 20 mio - herunder at T ved svindel, løgn og bedrag er sluppet afsted med over 5 mio, uden at der sker noget som helst ved det - alt sammen ting der er meldt til Politi, Skat og Finanstilsynet af kurator advokat V og mig uden at der er sket noget som helst ved det. Jeg synes også at det er besynderligt, at Finanstilsynet skriver bestyrelsesformanden for en mæglervirksomhed, jeg er altså kun alm. forsikringsmægler og har ingen behov for direktør titlen, men direktør titler er der vel, når man som jeg er, er eneste ansatte, og for øvrigt en titel, som jeg jo altså har haft siden jeg i 1987 startede som forsikringsmægler for øvrigt sammen med min kone AF, som også havde titel af direktør, og bemærk venligst, at A ApS stadig er under konkursbehandling og stadig ikke er gjort konkurs. Bemærk desuden at Finanstilsynet har os forsikringsmæglere i en godkendelsesordning, vi er hverken i registreringsordning eller autorisationsordning, som revisorer, eller på samme måde som advokater - der er altså ikke meget logisk sammenhæng i disse synspunkter fra Finanstilsynets side, og igen intet som jeg har respekt for, alt den stund at behandlingen af problemsagerne altså denne gang er lagt i hænderne på jurister og revisorer fra L ApS og N fra ... - og problemsagerne var i min sag, den svindel der er foretaget fra Skat og Kammeradvokatens side - og udover svindel indeholder, den jo også løgn og bedrageri begået af ansatte fra Skat og Kammeradvokaten, og igen forhold der er meldt til Skats direktører, mange skiftende Skatteministre, til Politiet, Rigspolitichefen, bagmandspolitiet og Statsadvokaten - og nu også sendt til alle i regeringen, da jeg også har sendt til alle folketingets medlemmer - og som sagt sender jeg også til Jer.

Med hensyn til Fs habilitet, så var kravet rettet imod både G A/S Skade og Liv, og var samlet på kr. 5.000.000, men da Skat og Kammeradvokaten jo på ulovligt grundlag har taget over kr. 1.500.000 fra A APS, så havde vi i december 2010 (og endda efter at retten i Esbjerg havde tilbagebetalt kr. 234.000 til A ApS) kun råd til at betale retsafgiften af kr. 1.000.000, hvorfor det var det krav der blev videresendt til G A/S, og her er der så igen et uhyggeligt element, da G A/S ved Juristen Å fra G A/S skrev til mig, at der ikke var indgået aftale med B, samtidig med at G A/S til Skats Øko-Krim sendte den skriftlige aftale med G A/S Liv, der var indgået med B, og årsagen til at G A/S sendte til Skats Øko-Krim var jo at Skats Øko-Krim kunne bevise meget af svindelen, der var foretaget af P og T - så årsagen til at der blev en retssag var også løgn og svindel fra G A/Ss side igen frohold, der er sendt også til Finanstilsynet ved I, men igen uden at Finanstilsynet valgte at gribe ind, og bringe forholdene på plads.

Jeg vil gøre opmærksom på, at F i allerhøjeste grad har økonomisk interesser i, at det går G A/S godt - han er som den øvrige ledelse med Michael Pram Rasmussen i spidsen omfattet af et aktieprogram, og herunder med

mange aktier i G A/S, og herunder er han endda med til at G A/S køber op af egne aktier, og da antallet af aktier dermed falder, ja så stiger kursen på G A/S aktier jo altså - jeg kan oplyse, at A ApS også har haft aktier i G A/S, og som var med i de kr. 1.500.000, som Skat og Kammeradvokaten tog udlæg i.

En af årsagerne til at jeg ikke har meldt ind til Finanstilsynet med F skyldes, at jeg først fik listen, over hvem der skulle deltage i mødet fra Finanstilsynets side, denne liste på 7 navne fik jeg først i receptionen i Finanstilsynet samme dag, som mødet skulle holdes, og jeg har stadig ikke fået listen over alle deltagerne, som deltog i mødet - og igen en gang vil jeg lige pointere, at E og jeg var inviteret til foretræde for Finanstilsynets bestyrelse, og der er på intet tidspunkt skrevet noget om de øvrige deltagere, på trods af, at jeg altså langt før mødet havde bedt om en deltagerliste. Min mening er også, at Finanstilsynets Bestyrelse slet ikke havde styr på det cirkus, der udspillede sig, og herunder at Finanstilsynets bestyrelse slet ikke havde styr på, hvem der deltog i mødet - jeg er vidende om, at det var et af de første møder, der fandt sted for Finanstilsynets bestyrelse, herunder at der endda var tvivl om, hvem det sidste bestyrelsesmedlem var (da medlemmet først kom i bestyrelsen kort før mødet) - desuden kan jeg oplyse, at der var en ansat i receptionen, der oplyste at et af bestyrelsesmedlemmerne havde meldt forfald, så der burde kun have været 6 bestyrelsesmedlemmer til stede fra Finanstilsynets side, udover E og jeg - en forsigtig vurdering er, at der har været mellem 20 til 30 personer til stede, og efter min mening er dette et utroligt spild af gode skattekrone, medarbejderne burde have udført det arbejde, de er ansat til, og så kunne der måske have været den medarbejder til stede, der behandler sagen - og igen med så mange mennesker til stede, hvorfor kunne vidnet I, så ikke have været til stede, hvilket skrivet fra Jobcentret er et godt eksempel på, for så var der jo ingen sag, jeg er fuldt ud berettiget til at få min mæglergodkendelse igen Jeg vil gerne bede om deltagerlisten fra Finanstilsynet igen, og denne gang vil jeg gerne for hver deltager have oplyst årsagen til at vedkommende netop deltog i behandlingen af min

Og igen vil jeg gerne have at lønsumsafgift og moms bliver opgjort for hele perioden, herunder de kontoudtog, jeg allerede har fremsendt til Finanstilsynet - jeg mener i den forbindelse at alle bilagene (ca. 900) skal udleveres til Erhvervsankenævnet, for hvordan vil Erhvervsankenævnet ellers bedømme sagen, og dette er jo utroligt vigtigt for mig, der står til på ulovligt grundlag, at Skat og Kammeradvokaten vil gøre mit firma A ApS konkurs, herunder til at jeg skal gøres personlig konkurs, samtidig med, at jeg forhindres adgang til at arbejde i forsikringsbranchen, som jeg har været i siden 1979, altså i snart 36 år, herunder som selvstændig forsikringsmægler i snart 27 år - heraf mange af årene også som direktør, og stadig med en eller 2 forsikringsmæglergodkendelser fra Finanstilsynet, hvor jeg selv frivilligt har indleveret den ene på vegne af H i/s, samtidig med at I også har givet besked til J fra Jobcentret på, at jeg kan få godkendelsen igen

Også Finanstilsynets offentliggørelse af sagen ønsker jeg at klage over, der er nogen, der kunne genkende mig, og som jeg har talt med, husk venligst hvor lille forsikringsbranchen er, herunder har jeg en mening om, at der var

en form for karteldannelse i sagen fra de øvrige forsikringsselskaber, som A ApS og B anlagde sag imod, herunder at advokat Z fra Kromann og Reumert ud over Y A/S også repræsenterede AA - de øvrige forsikringsselskaber var G A/S, AB, AC, AD og AE [forsikringsselskaber].

Jeg vil også gerne vide hvor lang tids sagsbehandling, der er i sagen fra Erhvervsankenævnet og Finanstilsynet, da K1 ApS ellers har stor risiko for at gå konkurs, og her er også en af årsagerne til at jeg vil fortsat være direktør for dette firma, herunder vedstå det ansvar jeg har, både som menneske og som direktør, for det skal vel ikke gå udover flere end mig, det svindel, løgn og bedrageri jeg er udsat for fra Skat og Finanstilsynets side, og som Finanstilsynet indtil nu desværre har vist som mere end medspiller på, alt sammen helt uden at varetage landets love, herunder de retsafgørelser, som træffes af Landsskatteretten både i 2006 og 2008 - for øvrigt afgørelser, der også er sendt til Finanstilsynet, og som er med i de 900 siders bilag, der er i sagen.

På side 2 i bilag A - afgørelsen fra den 23.10. 2014 fra Finanstilsynet, står der, at Kammeradvokaten har oplyst, at jeg ikke ville oplyse om de kr. 274.556,83 som var overflyttet fra A ApS til B - og der er en lang række af påstande - dette er ikke korrekt, hvad også vil fremgå af den næste mail jeg sender, især da både advokat AG fra AH Advokaterne og jeg har fremlagt bilagene mere og mere detaljeret - og til sidst med direkte henvisning til at beløbene hovedsageligt er betalt af min kone og jeg og indeholdt i de mere end kr. 600.000 jeg har tilgode i A ApS konkursbo som Kammeradvokaten, ikke kan være kurator for, da det er Skat der skylder over kr. 2.800.000 - firmaet skal ikke engang være under konkurs, og Skat har på ulovligt grundlag indsat Kammeradvokaten som kurator, herunder betalt Kammeradvokaten flere millioner for at sløre de reele forhold, der er foregået i A ApS - herunder også de 2 afgørelser fra Landsskatteretten fra 2006 og 2008, hvor Skat og Kammeradvokaten kun betalte 10% heraf - og på trods af, at det altså var Skat/Kammeradvokaten, der skyldte A APS pengene, har det været nødvendigt for Skat/Kammeradvokaten at påføre over kr. 400.000 i morarenter - og dette er også helt vanvittigt, især når man husker på, at Skat/Kammeradvokaten på ulovligt grundlag tog over kr. 1.500.000 fra A ApS i kontanter og værdipapirer, og der udover var Skat og Kammeradvokaten nødt til at begå bedrageri med fiktive lønsums- og moms opgørelser - herunder lønsumsopgørelser på op til kr. 88.000 i måneden. I den næste mail medsender jeg for øvrigt den foreløbig sidste redegørelse, der er kommet fra Kammeradvokaten, og det fremgår også flere af de fejl, der fuldt bevidst er foretaget af Kammeradvokaten. Jeg skal samtidig oplyse, at jeg har rettet henvendelse til Procesbevillingsnævnet for at anke sagen fra Østre Landsret til Højesteret, herunder bemærkes at jeg har bedt om, at sagen har opsættende virkning indtil Højesteret har besluttet om jeg må få sagen behandlet, herunder at jeg på et tidspunkt igen vil gå til Civilstyrelsen for at vurdere om jeg kan få retshjælp, hvilket jo især bliver nødvendig, hvis jeg ikke kan komme i arbejde igen, som forsikringsmægler, herunder have mulighed for at forsørge min familie mig selv, hvad jeg faktisk har gjort i næsten 50 år, da jeg ikke var andet end 9 - 10 år, da jeg løb med mælk for vores lokale mæl-

kehandler i ... i ..., så det er utroligt, at Skat/Kammeradvokaten på så ulovligt et grundlag kan stoppe dette.

E er sat på som CC og, så må vi se om K1 ApS denne gang vil komme med et indlæg og et høringssvar til Erhvervsankenævnet og til Finanstilsynet.

Hvis der ønskes flere oplysninger eller flere bilag (herunder især med B) er jeg gerne til rådighed, og da i særdeleshed med opgørelserne i regneark over lønsumsafgift og moms, da det er de helt vigtige papirer i denne uenighed med Skat og Kammeradvokaten - og jeg mangler også stadig, at få udmeldt fra Landsskatteretten på hvilket grundlag, disse opgørelser denne gang skal ske, så især at Skat og Kammeradvokaten kan blive stoppet med det løgn, svindel og bedrageri, de indtil nu står for.”

Ankenævnet har ikke fundet grundlag for at imødekomme anmodningen om mundtlig forelæggelse for nævnet.

Ankenævnet udtaler:

Den omstændighed, at K2 i årene 2006 til 2010 førte sag mod G A/S, hvor F efter det oplyste i en del af denne periode var medlem af ledelsen i selskaber i G A/S-koncernen, herunder direktør i G A/S A/S, findes ikke at medføre, at F er inhabil, jf. forvaltningslovens § 3, og dermed afskåret fra at deltage i behandlingen af sagen vedrørende klager. F ses således hverken at have en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller at være eller tidligere have været repræsentant for nogen, herunder selskaber i G A/S-koncernen, der har en sådan interesse. Da der i øvrigt ikke foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om Fs hans upartiskhed, er Finanstilsynets afgørelse af 23. oktober 2014 således ikke ugyldig som følge af inhabilitet.

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 5, stk. 1, nr. 1, kan Finanstilsynet give tilladelse til, at en virksomhed kan udøve forsikringsmæglervirksomhed i selskabsform, når medlemmerne af ansøgers bestyrelse og direktion opfylder betingelserne i lovens § 8.

I henhold til lovens § 8, stk. 2, nr. 3, må personer omfattet af §§ 5-7 ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om personer

omfattet af §§ 5-7 udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Af lovbemærkningerne til § 8 (L 175 af 26. marts 2010) fremgår:

”Bestemmelsen præciserer de eksisterende krav om egnethed og hæderlighed i lov om forsikringsformidling.

Som hidtil skal medlemmer af en forsikringsmæglervirksomheds bestyrelse og direktion på tidspunktet for meddelelse af tilladelse til forsikringsmæglervirksomhed eller på tidspunktet for tiltrædelse af en sådan stilling i en eksisterende virksomhed, opfylde visse krav til egnethed og hæderlighed, ligesom der kan gribes ind over ledelsespersoner, som ikke længere opfylder kravene. Desuden skal personer, som udøver forsikringsmægling i en virksomhed med tilladelse hertil, opfylde kravene i stk. 2-4.

Bestemmelsen og Finanstilsynets indgrebsbeføjelser bygger på identiske bestemmelser i en række EU-direktiver på det finansielle område.

Det er hensigten, at den nye affattelse af bestemmelsen for det første skal præcisere, at der er tale om krav, som ledelsespersonen løbende skal leve op til, hvilket understøttes af, at det i bestemmelsens stk. 4 (se nedenfor) er præciseret, at et ledelsesmedlem har pligt til at orientere Finanstilsynet om de i stk. 2 angivne forhold (gengivet umiddelbart nedenfor) både, når vedkommende indtræder i sin stilling eller sit hverv, og herefter løbende.

For det andet bliver det med lovforslaget præciseret, at hensynet til den finansielle sektor skal indgå i den samlede vurdering af, om vedkommende opfylder egnetheds- og hæderlighedsbetingelserne i stk. 2, nr. 3.

Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en forsikringsmæglervirksomhed skal, jf. stk. 1, have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen. Dette påses, når bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen. Der stilles som hidtil ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav, personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller et medlemskab af bestyrelsen, samt af hvilken virksomhed, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant teoretisk uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

...

Kravene i dette stykke finder anvendelse på medlemmer af direktionen, bestyrelsen, den for forsikringsmæglingen ansvarlige person samt de personer, som har tilladelse til at udøve forsikringsmægling.

...

Efter [stk. 2,] nr. 2 kan et ledelsesmedlem ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør, dersom den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, er under konkursbehandling, har

indgivet begæring om gældssanering, eller der er indledt forhandlinger om tvangsakkord, eller dette sker, mens vedkommende bestrider sit hverv eller stilling. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind uanset på hvilket stadium i betalingsstandsningen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på den eller de personer, der er ansvarlige for virksomhedens forsikringsformidling.

I nr. 3 foreslås det, at Finanstilsynet får beføjelse til at kunne gribe ind over for et medlem af bestyrelsen eller direktionen, dersom den pågældende har udvist eller udviser en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor bestyrelsesmedlemmets eller direktørens private økonomi er i en sådan uorden, at selve dette forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af forsikringsmæglervirksomheden. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende.

Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at vedkommende ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor tilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, fx advokater og andre »professionelle« bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer, har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af som bestyrelsesmedlem eller direktør.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en forsikringsmæglervirksomhed sker på beABgende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen eller direktionen har handlet til skade for virksomheden. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis virksomhedens ledelse ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet forsikringsmæglervirksomheden, eller der er risiko for, at dette vil ske.

De finansielle virksomheder, som er kollapsede under den nuværende finansielle krise, har generelt været karakteriseret ved, at virksomhederne havde anlagt en meget ekspansiv og risikopræget strategi, og at ledelsen ikke havde sikret sig, at der var effektive og tilstrækkelige kontrolprocedurer til at styre virksomhedens risici.

Det er hensigten med den nye affattelse af stk. 2, nr. 3, at sikre, at Finanstilsynet, hvis det i forbindelse med dets inspektioner bliver bekendt med, at en virksomhed drives på en risikopræget og ledelsesmæssig mangelfuld måde, skal tage stilling til, om medlemmerne i virksomhedens ledelse lever op til kravet i bestemmelsen. Det er ligeledes hensigten, at der fremover er mulighed for at tillægge hensynet til tilliden til den finansielle sektor og dermed hensynet til at bevare den finansielle stabilitet, større betydning, når det skal vurderes om et indgreb overfor et siddende ledelsesmedlem er proportionalt i forhold til de forsømmelser, vedkommende har udvist.

Som noget nyt fremgår det eksplicit, at hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skal indgå i vurderingen af et ledelsesmedlems adfærd. Det præciseres hermed, at der i den konkrete vurdering af, om det bør påbydes en person at nedlægge sit hverv som bestyrelsesmedlem, eller at kræve en direktør afskediget, skal tillægges hensynet til at bevare tilliden til den finansielle sektor betydning. En tillid som fordrer, at det ledelsesmæssige råderum er mere snævert for f.eks. direktøren i et pengeinstitut eller bestyrelsesformanden i en forsikringsmæglervirksomhed, end for personer, som leder virksomheder i andre brancher.

Det har hidtil været således, at man har benyttet den samme proportionalitetsvurdering i forbindelse med indgreb efter reglerne om egnethed og hæderlighed i den finansielle lovgivning, som den, der benyttes efter straffelovens § 78, stk. 2, om personer, som udøver virksomhed, hvortil der kræves en særlig offentlig autorisation eller godkendelse.

Benyttes denne vurdering, indebærer det imidlertid, at det i praksis er stort set umuligt at gribe ind over for ledelsesmedlemmer, som har vist sig uegnede til at stå i spidsen for en finansiell virksomhed, men som ikke kan fjernes med henvisning til de mere objektivt konstaterbare kriterier i § 8, stk. 2, nr. 1 og 2. Tilsidesættelse af det mere skønspregede krav i § 8, stk. 2, nr. 3, vil som oftest ikke være proportionalt efter den nuværende proportionalitetsvurdering i henhold til straffelovens § 79 om rettighedsfrakendelse.

Med den nye formulering af nr. 3 fastslås det, at hensynet til at opretholde og sikre den fremtidige tillid til den finansielle sektor skal inddrages, når proportionaliteten i forhold til et konkret indgreb skal vurderes. For at opretholde tilliden til den finansielle sektor fordres det eksempelvis, at et indgreb kan ske på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet på baggrund af sin erfaring og sit kendskab til markedsforholdene samt til den konkrete virksomhed vurderer, at der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomheden inden for 2-3 år ikke vil kunne fortsætte sin drift, hvis ikke der sker meget væsentlige ændringer i dens ledelse og drift.

Da ledelsessvigt og økonomiske problemer i en enkelt finansiel virksomhed har en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, vil ledelsessvigt i selv små finansielle virksomheder kunne have betydning for tilliden til den samlede branche. Man kan således ikke, blot fordi der er tale om en lille virksomhed eller en virksomhed, som alene beskæftiger sig med et begrænset område, udlede, at ledelsessvigt ikke har betydning for tilliden til den samlede finansielle sektor.”

Det fremgår af sagen, at K2 har været direktør for forsikringsmæglervirksomhederne A ApS og B ApS i perioden fra stiftelsen af selskaberne, og indtil selskaberne blev taget under konkursbehandling, og at han som direktør har haft ansvaret for den daglige ledelse af virksomhederne. Han har herunder haft ansvaret for, at A ApS – uanset selskabets opfattelse af at have penge til gode hos SKAT – foretog de fornødne indbetalinger af skat. K2s nægtelse af at betale denne skat må anses for at have været en medvirkende årsag til A ApS’ økonomiske vanskeligheder, og at selskabet er taget under konkursbehandling.

Erhvervsankenævnet lægger til grund, at K2 som direktør for A ApS har foretaget en række overførsler til B ApS og til sig selv uden angivelse af og dokumentation for, om overførslerne er forretningsmæssige eller lønudbetalinger, og at en del af disse overførsler har fundet sted i perioden op til, at A ApS er taget under konkursbehandling. Konkursboet har opnået dom ved byretten for, at K2 er erstatningsansvarlig over for konkursboet for disse overførsler.

Ankenævnet finder efter en samlet vurdering af det anførte og af sagens øvrige omstændigheder, at K2 som direktør for forsikringsmæglervirksomhederne A ApS og B ApS har udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at han ikke vil varetage hvervet som direktør i en forsikringsmæglervirksomhed på forsvarlig måde, og at han derfor ikke lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i § 8, stk. 2, nr. 3, i forsikringsformidlingsloven.

Ved vurderingen af, om K2 udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, har ankenævnet lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor, jf. § 8, stk. 2, nr. 3, og på at ledelsessvigt i en enkelt finansiel virksomhed kan have af-

smittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren.

Ankenævnet tiltræder herefter, at Finanstilsynet ikke har meddelt K1 ApS tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed med K2 som direktør, da betingelserne i forsikringsformidlingslovens § 5, stk. 1, nr. 1, jf. § 8, stk. 2, nr. 3, ikke er opfyldt.